

ر و پیر
ز جمعی،
ان آوازی

به خواهد
اهد کرده،
تحصیل
نحصولی
تان بشرطی
را باشند،
به تحصیل

عین آواز
لاس سوم
به تشخیص

کواهی

۱۷ سال
حادثای در
بان ۱۹ و

به تشخیص

ماتی آواز
کواهی نامه
کواهی نامه

م و کس
پونی تالار
نورودکی

ایت کل یا

۲۵ خواهد

رقص چائودریاز دهمین جشن هنر

امسال جشن هنر کمی زودتر از سالهای گذشته یعنی ۲۶ مرداد آغاز شد، و تا ۴ شهریورماه ادامه می یابد.

در یازدهمین دوره جشن، چون دوره های پیشین بخشی از برنامه های جشن اختصاص به عرضه و ارائه رقصهای سنتی، آئینی و نمایشی دارد، از این دسته برنامه ها رقص چائو پورولنا از هندوستان را در باغ جهان نما می بینیم.

چائو رقص سنتی است که اکثراً در جشن ها و مراسم مذهبی اجرا می شود و موضوع آئینی آن ساروادی نیروهای خیر و شر است. در اختصاص به معنای پورولنا برسان سنگال غربی است.

این جشنها همگام بهار برگزار می شود و نماینده آنکه یک صورت شویست تقدیم می شود. چائو بیان داستانهایی حماسی است:

و تهدیدکننده است و نیروهای خیر صورتی آرام دارند. چائو رقص است بسیار پرتحرک و خشن و در حالیکه بدن فعالیت می کند و پیچ و تاب می خورد، صورت که با صورتک پوشیده شده ثابت می ماند.

رقص از ۴ مرحله تشکیل می شود، مرحله اول برخورد نیروهای خیر و شر است. مرحله دوم فحاشی و دعوت به مبارزه، مرحله سوم مبارزه و زد و خورد دو نیرو، و مرحله چهارم پیروزی نیرو های خیر بر شر است.

موسیقی رقص چائو سرخارا است، توسط دو طبل سنگین و دو طبل کوچکتر و سنگین و پلنگشور ساخته می شود که شعور گاهی بوی شر و گاهی بوی غم انگیز می بخورد.

گروه رقص چائو را اولین دکتر ماناجاریا بوجوا آورد. اعضای این گروه از دهقانان معتمدی پورولنا تشکیل می دادند. این گروه اولین بار در سال ۱۹۶۹ در دهلی برنامه اجرا کرد و مورد توجه قرار گرفت. گروه چائو در سال ۱۹۷۲ به اروپا رفت و در جشنواره بین المللی تاتر در پاریس شرکت کرد و نا استفال فراوان روبرو شد. این گروه تنها بحال به ستر کشورهای اروپایی و آمریکایی مسافرت کرده و همحالا انتقال روبرو شده است.

طرح

آیا صدای باد
در باغ این تپاه
نمی توفد
تا بداند:

هر هرزه
گناهی نیست
هر بیابان
باغی؟

رحمان کریمی

اندیشه

طلوع يك ستاره را
اجابت کن
که شب از حصار تو می گذرد
وقتی که سقوط می کنی
دل به سنگی سپردن
حتا
اندیشه بی ست.

یاز محمد اسدپور

از گذشتگان

دیوانه وار

خوشتر از روزگار خون روزگار است
سکون از دینار محبت دینار است

مسور نیست هر که جو مسور دیار
عزیز گیس از سر حیان دینار است
آن حرکت است در رو پاک
است این دینار دینار است

دینار مسور که جو مسور دیار
عزیز که بر قلمرو این جهان است
دینار اگر چه غایت از جدوی سنگین
اما مس است که دیوانه وار است

شیخ ابدالله فتنی «دیوانه»
۱۳۳۲ هجری قمری